

PÍSEŇ 0725

Noc jest přede dveřmi

1. Noc jest pře-de dveř - mi, tmy ob-kli-ču - jí ze - mi; přijď k nám, ó Je - ží - ši! Svět -

- lo tvé ať nás tě - ší; neb tys, ó Je - ží - ši, to svět - lo nej - lep - ší.

2. Já jsem tohoto dne páchal mnohé marnosti;
ty můžeš mne hodně soudit, trestat s přísností;
nebo počtu není všech mých provinění.
3. A ač na tisíce jest mých hříchů a zlostí,
u tebe však více jest zásluh a milosti;
ach, odpusť mi, Pane, mé viny spáchané.
4. A tak již v tom čase složím se bez starosti,
až mne zítra zase vzbudíš, chceš-li, v čerstvosti;
neb jsi ty dnem nocí při mně svou pomoci.
5. Když usnu, ty mne brn, když usnu ve jménu tvém;
mé oddechnutí chraň a rci k stvrzení: Amen.
Tu silnou víru mám, žes věrný strážce sám.

K.Ziegler, 1710, 1842, 1923